

Afschotnormen en regionale shows

In dit nummer van de Nederlandse Jager is het nuttig nog eens aandacht te vragen voor het probleem van de afschotnormen, vooral met het oog op de keuringen voor de regionale shows.

Deze afschotnormen dienen te passen in een reewildbeheer, dat volgens de doelstellingen van de vereniging „Het Reewild“ gericht is op het behoud van een sterke, gezonde reewildstand.

Volgens de huidige inzichten hangt de reewildkwaliteit in hoge mate af van de omstandigheden waarin het wild moet leven, voedsel en rust spelen de hoofdrol. Aangezien voldoende voedsel niet alleen een kwestie is van hoeveel het terrein te bieden heeft, maar ook van hoeveel stuks ervan moeten leven (dit geldt voor de rust = herkauwen nog sterker), speelt de grootte van de stand een overheersende rol. Daaruit werd de eerste aanwijzing geboren, nl. schiet de helft van het u toegestane aantal bokken in de jaarlingenklasse, **vanzelfsprekend de zwakste het eerst, maar schiet die 50% in ieder geval.**

Omdat vaststaat, dat de bok zo omstreeks de leeftijd van 5 jaar zijn beste gewei draagt, dient men het afschot in de jaarklassen van 2, 3 en 4 jaar beperkt te houden, in principe tot zieke of anderszins duidelijk achtergebleven bokken. Daaronder rekenen we in geen geval zesenders, want dit is de natuurlijke gewei vorm van de volwassen bok. Dat, zeker in de klasse van 2 en 3 jaar, nog niet alle bokken een sterk gewei hebben opgezet, is meestal geen kwestie van slechte aanleg, maar wordt veroorzaakt door de omgeving, die hun het nodige voedsel onthield. Als zij gedurende het gehele jaar, dus niet alleen in de zomermaanden, voldoende kwaliteitsvoeding hadden gevonden, zouden deze zesenders er beslist anders uitzien. De termen „slechte vererfer“ of „eeuwig middelmatig“, die nu nog vaak voor die zesender bokken worden gebruikt, zijn onjuist. Wie sterke bokken in zijn veld wil zien, moet de zesender een aantal jaren sparen.

Wie regelmatig de regionale shows bezoekt, kan de vraag: „Waar zijn de goede oogstbokken?“ zelf wel beantwoorden,

want dit antwoord spreekt duidelijk uit het tentoongestelde: „Die toekomstige oogstbokken zijn als 2- tot 4-jarige zesenders om de een of andere reden doodgeschoten“.

Vandaar de tweede aanwijzing: **Schiet geen zesender die nog geen 5 jaar oud is.** Bedoeld worden echte zesenders, dus waar werkelijk zes enden aanzitten. Iedere jager is in staat een zesender als zodanig aan te spreken, daarom is deze regel zeer praktisch en voor de eerste jaren het meest doeltreffend. Want als we erin slagen de doorsnee zesenderbok 5 jaar oud te laten worden, zal er beslist een ander kwaliteitsbeeld op de regionale showstezien zijn.

De reewildjager, die meent toch een bepaalde jonge zesender te moeten schieten, staat dit natuurlijk volkomen vrij. Dat die bepaalde bok dan boven de rode streep komt te hangen, betekent niet dat de schutter een slechte jager is. De keurmeesters kunnen nooit met zekerheid vaststellen of een bepaalde bok in een bepaald veld ten onrechte is geschoten. Op zijn minst zouden de keurmeesters dan ook in het veld moeten kunnen zien wat de jager niet heeft geschoten, dus in zijn veld heeft gelaten. Deze wijze van beoordelen is voor de praktijk niet uitvoerbaar, maar ook onnodig.

De reewildjagers moeten zich goed realiseren, dat op een regionale show geen kwaliteitsbeoordeling plaatsvindt van een individuele bok, laat staan van een jager. Er wordt, zo goed als dit mogelijk is, getracht een beeld te geven van het regionale reewildbeheer, waaraan aanbevelingen worden verbonden, om het bestaande beheer waar mogelijk te verbeteren, door voorbeelden en aanwijzingen, en niet door de jager persoonlijk te veroordelen.

Tenslotte nog enkele belangrijke opmerkingen:

Alle regionale shows en andere vormen van voorlichting over het bokkenafschot zullen geen enkele verbetering in de reewildkwaliteit opleveren, tenzij er grote aandacht wordt besteed door de jager aan het afschot van het vrouwelijk wild. Er dient gestreefd te worden naar een geslachtsverhouding van 1 bok op 1 geit om de aanwas te beperken. Minstens de helft van het toegestane afschot aan vrouwelijk wild moet worden gerealiseerd onder de vrouwelijke kalveren, terwijl de leeftijdsgroep van 2-4 jaar dient te worden gespaard.

De voedselpositie is gedurende de laatste jaren in veel gebieden door het verdwijnen van rogge en knollen sterk verslechterd, vooral

in de winter. Willen we sterk en gezond reewild behouden, dan zal de stand aangepast moeten zijn of worden aan het beschikbare laven en zal het toegewezen afschot dan ook volledig moeten worden vervuld.

Een tweede belangrijke opmerking: Gedurende de maand mei is het reewild veel buiten en meestal goed aan te spreken. Benut de gelegenheid die Faunabeheer u biedt, schiet de zwakke jaarlingbok direkt vanaf 15 mei, in juni krijgt u de kans niet deze klasse, waarin u een groot deel van uw afschot moet vervullen, nog te kunnen aanspreken. Begin dus begin mei met uw observatie en op 15 mei met het jaarligenafschot.

Ouwe Jan

Foto: F. Roosendaal